

Bilag til underbilag.

København, den 23. april 1965.

Til Det filosofiske fakultet.

I anledning af de i rektors til fakultetet oversendte skrivelse af 9. februar 1965 — fakultetets journ. nr. 123/65 — rejste spørgsmål om studerende med islandsk speciale skal jeg oplyse følgende:

En gennemgang af de på fakultetskontoret beroende protokoller omfattende tiden fra ca. 1950 til dato over specialopgaver fra studerende til skoleembedseksamen med dansk som hovedfag viser, at 2 i dette tidsrum har skrevet specialer med rent islandske emner og 2 med emner, der har berøring med den norrøne filologi (opgavernes ordlyd er henholdsvis „Danske oversættelser af norrøn litteratur“ og „Vestnordiske elementer i dansk historieskrivning og digtning ca. 1755—ca. 1806“).

Det ringe antal specialer med islandsk emne må bl. a. ses i forbindelse med, at kun en meget lille del af de studerende vælger et sprogligt speciale overhovedet og navnlig med, at afskaffelsen af oldnordisk i gymnasieskolen gør det mindre tiltrækkende at vælge et islandsk speciale til skoleembedseksamen, som de ikke vil kunne drage direkte nytte af i deres eventuelle fremtidige undervisning i gymnasiet.

Af 7 studerende, der har bestået magisterkonferens i nordisk Filologi siden 1952 har 2 (deraf 1 islænding) haft islandsk speciale, 1 har haft et norrønt speciale med tilknytning til islandsk (den færøske oversættelse af den islandske Færeyingasaga) og i et speciale, der omfatter hele Norden (urnordiske brakteatindskrifter).

For tiden vides 3-4 studerende at forberede sig til skoleembedseksamen i dansk

eller magisterkonferens i nordisk filologi med islandske specialer, således at interessen for at vælge islandsk som speciale må siges at være voksende. Det bør også tilføjes, at ved den nye studieordning til skoleembedseksamen, hvorefter danskstuderende med sprogligt maksimum skal opgive tre særligt studerede områder, kan disse også vælges inden for islandsk.

Desuden er der grund til at gøre opmærksom på, at der kræves grundige kundskaber i oldislandsk af alle studerende med dansk som hovedfag (såvel med litterært som sprogligt maksimum) og bifag, og der er eksempler på, at både hovedfagskandidater i dansk og magistre i nordisk filologi har kunnet anvendes i det videnskabelige arbejde på det arnamagnæanske institut uden at have islandsk eksamensspeciale.

Af historikere har siden 1950 2 haft specialer med islandske emner, der har krævet selvstændigt arbejde med de originale tekster. Den ene specialeopgave (De ældste norske prosakilder, deres forudsætninger og indbyrdes afhængighed) er udgangspunktet for en under trykning værende disputats, (Sv. Ellehøj:) Studier over den ældste norrøne historieskrivning. Den anden opgave, (Inge Skovgaard-Peterson:) Den islandske kirkes patronatsforhold i tiden 1123-1275 er — med ændret titel — allerede trykt i Scandia 1960.

Jeg beklager, at arbejdet bl. a. med gennemgangen af eksamensprotokollerne har været så tidkrævende, at jeg først nu har kunnet udarbejde ovenstående redegørelse.

I ærbødighed
Kristian Hald.